

Sygn. akt VIII Gz 117/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Kala

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **L. P.**

przeciwko **(...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy
z dnia 6 maja 2013 r. sygn. akt. VIII GNc 7657/12

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie, pozostawiając Sądowi Rejonowemu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania
zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy odrzucił sprzeciw pozwanej – (...) Sp. z o.o. w B. – od nakazu zapłaty z dnia 14.02.2013 r. z powodu nieusunięcia braku formalnego w terminie. W uzasadnieniu Sąd wskazał, iż zarządzeniem z dnia 15 marca 2013 r. pozwana została wezwana do przedłożenia odpisu z KRS pozwanej wraz z odpisem w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia sprzeciwu. Odpis przedmiotowego zarządzenia doręczono pełnomocnikowi pozwanej w dniu 22.03.2013 r., wobec czego termin do uzupełnienia braku upływał w dniu 29.03.2013 r. Pozwana przesyłkę zawierającą właściwe odpisy złożyła w placówce pocztowej w dniu 3.04.2013 r.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniosła pozwana domagając się jego uchylenia w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia, uchylenie wydanego w sprawie nakazu zapłaty, prawidłowe doręczenie pozwanemu pozwu wraz z pouczeniem o prawie wniesienia odpowiedzi na pozew oraz obciążenie powoda kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zaskarżonemu postanowieniu pozwany zarzucił naruszenie art. 126 kpc poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, jak również naruszenie art. 15 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, art. 499 kpc, art. 228 §2 kpc, art. 133 § 2a kpc poprzez ich niezastosowanie.

W uzasadnieniu pozwany wskazywał, iż Sąd I instancji błędnie określił w nakazie zapłaty pozwanego jako (...) spółka z o.o. w B. oraz wysłał w/w nakaz pod niewłaściwy adres mieszczący się w B., przy ul. (...). Prawidłowym określeniem pozwanej spółki jest zaś (...) spółka z o.o. w B., natomiast adresem ul. (...), (...)-(...) B..

Pozwany podnosił, iż Sąd I instancji nie powinien był wydawać nakazu zapłaty, skoro wynikały rozbieżności pomiędzy dołączonymi do pozwu dokumentami zawierającymi prawidłowy adres a podanym w pozwie przez powoda określeniem pozwanego.

Nadto pozwany kwestionując skuteczność doręczenia nakazu zapłaty w oparciu o art. 133 §2a kpc, wywodził, iż w stosunku do pozwanego nie rozpoczął biegu termin do wniesienia sprzeciwu, a co za tym idzie pozwany nie mógł mu uchybić poprzez niezłożenie odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego. Podkreślał przy tym, iż we wszystkich pismach podnoszona była okoliczność wystąpienia w/w nieprawidłowości.

Pozwany twierdził również, iż wobec niezawarcia w art. 126 kpc obowiązku przedłożenia odpisu z KRS, uznać należy, iż Sąd I instancji nie miał prawa wzywać do przedłożenia dokumentów co do których kodeks nie stawia wymogu ich przedłożenia. Z brzmienia art. 15 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym pozwany wywodził natomiast niemożność powoływania się przez Sąd rozpatrujący sprawę na nieznajomość ujawnionych w KRS wpisów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie pozwanego okazało się uzasadnione.

Niezależnie od tego czy pozwany uzupełnił brak sprzeciwu w terminie, stwierdzić należy, że jak wskazał pozwany – odpis nakazu zapłaty z dnia 14 lutego 2013 r. został pozwanemu wysłany na nieprawidłowy adres.

Zgodnie z art. 133§ 2a kpc pisma procesowe dla przedsiębiorców i wspólników spółek handlowych, wpisanych do rejestru sądowego na podstawie odrębnych przepisów, doręcza się na adres podany w rejestrze, chyba że strona wskazała inny adres dla doręczeń. Jeżeli ostatni wpisany adres został wykreślony jako niezgodny z rzeczywistym stanem rzeczy i nie zgłoszono wniosku o wpis nowego adresu, adres wykreślony jest uważany za adres podany w rejestrze.

Adresem pozwanego wskazanym przez powoda w pozwie była ul. (...) w B. (k. 2 akt) i na ten to adres został wysłany nakaz zapłaty z dnia 14 lutego 2013 r.(k.47 akt).

Jak podkreślił Sąd Najwyższy w Postanowieniu z dnia 14 lutego 2000 r. (**II CKN 1152/99**) obowiązek oznaczenia w pierwszym piśmie procesowym w danej sprawie miejsca zamieszkania lub siedziby strony (art. 126 § 2 kpc.), w odniesieniu do przedsiębiorców wpisanych do rejestru sądowego na podstawie odrębnych przepisów, oznacza powinność wskazania adresu podanego w rejestrze (art. 133 § 2a kpc.). Przepis art. 133 § 2a kpc nakazuje bowiem sądowi doręczać przedsiębiorcy ujawnionemu w rejestrze sądowym pismo sądowe pod adresem ujawnionym w rejestrze. Jedynie sam przedsiębiorca ma prawo podać inny adres dla doręczeń. Jeśli tego nie uczyni, to nakaz płynący z art. 133 § 2a kpc odnośnie do doręczania pod adresem podanym w rejestrze obliuguje sąd do przestrzegania takiego sposobu doręczania. Realizacja zaś tego obowiązku przez sąd wymaga, aby strona w pierwszym piśmie procesowym wskazała adres podany w rejestrze (art. 126 § 2 kpc).

W przedmiotowej sprawie, okoliczność nieskutecznego doręczenia podniósł pozwany w piśmie określonym jako sprzeciw od nakazu zapłaty, wskazując iż adresem jego siedziby wpisanym w rejestrze jest ul. (...) w B. (k. 48 akt), co znajdowało potwierdzenie w przedłożonych licznie kserokopiach dokumentów z widniejącym na nich adresem w B. (k. 53-76 akt).

Jedynie na marginesie wskazać należy, iż wobec istniejących rozbieżności w gestii Sądu I instancji leżało również wezwanie powoda, na którym to zgodnie z art. 126 § 2 kpc w zw. z 133 § 2a kpc ciążył obowiązek odpowiedniego oznaczenia strony pozwanej do przedłożenia właściwego odpisu z KRS pozwanego.

Ostatecznie jednak w związku z przedłożeniem tego dokumentu przez stronę pozwaną (k.82-87 akt) potwierdzającym jej stanowisko w sprawie, przyznać należało słuszność twierdzeniom o nieskutecznym doręczeniu nakazu zapłaty z dnia 14 lutego 2013 r. Ta konstatacja prowadzi zaś do wniosku, iż pozwanemu do momentu prawidłowego doręczenia

w/w orzeczenia nie płynie termin do wniesienia sprzeciwu, a więc i termin do uzupełnienia jego braków. W tym świetle Sąd Rejonowy rozpoznając ponownie sprawę powinien jeszcze raz doręczyć nakaz zapłaty na adres pozwanego wskazany w rejestrze.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 4 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

Zgodnie z art. 108 § 2 kpc Sąd drugiej instancji, uchylając zaskarżone orzeczenie i przekazując sprawę sądowi pierwszej instancji do rozpoznania, pozostawił temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.